



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fulvii Androtii Societ: Iesv Theologi Opuscula spiritualia

Androzzi, Fulvio

Coloniae, 1611

Qua suavitate Deus agat cum communicanta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48641)

ET BENEDICTVS FRVCTVS
ventris tui Iesus.

HANC quoque verba suo quodam modo illi conueniunt. Benedictum enim est os, quod recipit hunc benedictum fructum I E S V M. Benedictus venter, qui eundem portat & retinet. Benedicta memoria, quæ eius recordatur. Benedictus intellectus, qui de eo cogitat. Benedictum cor, quod eum amat, ex quo procedunt cogitationes castæ, desideria sancta, amores cœlestes, & fructus diuini.

SANCTA MARIA MATER
Dei, &c.

NO CARI potest anima illa, Sancta, & Mater Dei, quæ, dum communicat, recipit Sanctum Sanctorum, eundemq; in se portat, quem Beatissima Virgo portauit.

QVA SVAVITATE
ET INDVLGENTIA, CVM
TALI ANIMA, CONVENIEN-
ter verbis orationis Dominicæ,
Pater cœlestis a-
gat.

ANI MA meâ quæ sæpè fis parti-
ceps Sanctissimi Sacramenti, sæ-
pè

pè recipis Patrē misericordiārū, securè
 potes & debes, tanquam filia dilectissi-
 ma & gratissima, ad Deum velut ad Pa-
 trem accurrere: non ab illo fugere, quā-
 do nec à te fugit. Neque verò finge tibi
 illum austerum, sæuum, & terribilem,
 sed suauissimum, amantissimum indul-
 gentissimumque Patrem: experiris e-
 nim indies ipsius liberalissimam mis-
 ricordiam, suauitatem immensam, in-
 credibilem beneuolentiam. Atq; ideo
 appellare eum debes, *Patrem nostrū*, &
 postulare omnes gratias, quæ in oratio-
 ne Dominica continentur, offerendo
 illi illam quasi supplicationem: deinde
 audi, quid Deus tibi respondeat, nempe:
Confide filia, remittuntur tibi peccata tua.
 O filia, non ancilla, confide, quia om-
 nia peccata tua tibi remissi, omnia dele-
 ui, omnia condonaui. An ignoras, quò
 lux tendit, ibi fugari tenebras? quò vita,
 fugere mortem? quò ingreditur Deus,
 daemonem cum peccato euanescentes?
 Nescis stabulum, in quo natus sum, con-
 uersum in paradysum? desertum in quo
 vixi in domicilium Sanctorum? crucē
 tamoperè honoratam, sepulchrum fa-
 ctum tam gloriosum? Et quare mihi
 placuisset hodie versari tecum, nisi quia
 tu es deliciae meae, vt redderem te
 in

COMMUNION. 31

in meo conspectu gratiosam, ut darem tibi spiritum filiae? Et si tanquam filia me recipis, & tanquam filia te conspectui meo sistis magna cum fiducia, quare mihi non debes fidere? cur trepides, ubi causa nulla est trepidandis? cur anxiosa sis, si bene confessa es? Aut si nescis te à me in filiam susceptam, iam nunc accepto te in filiam, & te tracto velut filiam carissimam. An ignoras me propter te condidisse caelos? An nescis, me propter te proprium filium de caelo misisse, illumque à puero pro te coepisse profundere & sanguinem, & lachrymas quando est circumcisus; datumque illi nomen IESU? Hinc eam quotidie dieis, *Sanctificetur nomen tuum*. An nescis me illum fuisse seruum hominum, & te facerem reginam caeli? possesque dicere, *Adueniat regnum tuum*. Num ignoras, me autore eum se humiliasse, tuique amore obedisse usque ad mortem crucis, ut tu posses dicere, *Fiat voluntas tua, sicut in caelo & in terra*? Nescis me filio meo dedisse manducandum panem doloris, panem hordeaceum, ut tu posses semper vesci lapido pane verbi mei? reliquisse item eum propter te in hoc sancto Sacramento, ut eius carne pascerere, sanguine inebriare, ac denique conuiuia meus esses, & omni die

postulare à me posses panem quotidiana-
 num? Quomodo verò permetterem te
 meae mensae assidere, si essem tibi ira-
 tus, vel non amarem te, quasi carissimā
 filiam? An ignoras me omnia peccata
 tua imposuisse filij mei humeris, & me
 eius satisfactione optimè contentum
 esse, sanguinem quoque eius totum ti-
 bi reliquisse, vt omni aere alieno te sol-
 ueres, ac diceres, *Dimitte nobis debita no-*
stra? Quem sanguinem tu recipis, quoti-
 es meum filium recipis: ratione cuius,
 non respicio ad peccata tua: amor siqui-
 dem non intuetur defectus: & in te non
 considero, quod tuum, sed potius quod
 meum est, non oculo iudicis, sed Patris
 boni & suavis. Si enim in tua peccata o-
 culos conijcerem, qua ratione te fecis-
 sem? Feci enim te rationalem, non irra-
 tionalem, Christianam, non infidelem,
 Catholicam non hæreticam, non vanā,
 nec mundanam. Et idcirco pascio te coe-
 lesti manna, non allijs & capis Aegyp-
 ti: manna spirituali, non carnali. Nonne
 scis me passum esse meum filium cruci
 affigi propter te, & vt ignosceret illis,
 qui illum spoliabant bonis suis, fama &
 vita, vt tu quoque ignosceres inimicis
 tuis, & diceres, *Sicut & nos dimittimus*
debitis nostris? & vt tibi omnem
 scrupu-

scrupulum & timorem peccatorum ad-
 merem? Nam si ego volebam igno-
 scere inimicis meis, qui tam crude-
 liter in conspectu meo dilectissimum
 filium meum occiderant: ob quam
 rem terra obstupuit & tremuit, obstu-
 puit Sol, & obscuratus est, obstupuere
 petrae & scissae sunt, ac monumenta a-
 perta sunt, obstupuere quoque mortui,
 & resurrexerunt: an putas me nolle i-
 gnoscere tibi, quae me agnas, & vis esse
 mea? Vitam dedi inimicis, & sinam pe-
 rire meam filiam? Filium meum volui
 mori pro te, cum nolles esse mea, & iam
 cum vis esse mea, obliuiscar tui? Tam li-
 beralis & misericors fui interfectores
 mei filij, & parcus ac seuerus ero tecum?
 quae toties in cor tuum suscipis meum
 filium? Quid tandem cogitas filia mea,
 deliciae meae, voluptas mea? Cum vana
 adhuc esses, & tergum mihi verteres,
 amaui te, & expectaui, toleraui, & ab in-
 finitis periculis liberaui, bonum que pro
 malo rependi: & nunc cum vis tota esse
 mea tergum vertisti mundo, cum pec-
 cati renunciaasti, parata potius mori,
 quam me offendere, cum inuitas me in
 diuersorium cordis tui, memoriam tui
 abijciam? tibi tergum vertam, mala pro
 bonis reddam? An latet te, quod permi-

ferim filium meum quadraginta dies,
 & quadraginta noctes in deserto dege-
 re cum bestijs, ne tu ab vlla tentatione
 vincerere, & posses dicere: *Et ne nos in-
 ducas in tentationem?* An nescis, ad libe-
 randum te omni incommodo, me fili-
 um meum onerasse omnibus incom-
 modis? quomodo ergo in mentem ve-
 nire tibi potest, quod tibi malè velim,
 vel non ex animo faueam? certè si tibi
 malè vellè, te permisisssem facere, quod
 alij faciunt: Potèstne cogitare me tibi vel-
 le aliquid mali facere, si tibi dedi me ip-
 sum? si præteritorum memineras, intel-
 liges quàm benè tibi voluerim, cum ef-
 fecerim, vt pro te filius meus moreretur
 in cruce. Si verò futura consideres, ecce
 præparavi tibi regnum meum, vbi cum
 desiderio expectaris à me cum tota cæ-
 lesti curia. Estne hoc signum amoris, &
 non malæ voluntatis? Si spectes præsen-
 tia, ecce carne & sanguine filij mei pas-
 ceris. Age ergo anima, depone scrupulū
 omnem, pone omnem metum inordi-
 natum, & sicut ego ad te venio q. amabi-
 lis pater, sicut tu quoque veni ad me, vt
 amabilis filia. Ecce ego te quotidie fa-
 cio mihi lucidissimum cœlum, vt habi-
 tē in abdito cordis tui: quo ego venio,
 vt te efficiā purū, vt te impleā pace, fere-
 nitate.

COMMVNIONE.

35

nitate, iucunditate, & omni bono. Ecce tibi Iesus, qui venit, vt sanet te, non vt mactet: cui naturale est vt se morti tradat, ne tradat alios. Accipe ergo illum lato corde. Ecce ego venio, vt regnem tecum. Si ego ero tecum, quis erit contra te? Si ego te regam, quid tibi de erit? Non sum tyrannus, neque more tyranni accedo: sum Dominus tuus suavis & mansuetus: & corde plane paterno venio tibi obuiã, vt recipiam te quomodo recepi filium Prodigum: te consolet, quem admodum illum consolatus sum, *LUC. 15.* quando commota sunt viscera mea paterna. Ecce notũ est tibi, quid ego venio lim. Voluntas mea sanctificatio tua, vita tua, foelicitas tua. Ecce tibi signum manifestum à me: carnem suauissimi filij mei do tibi. Quas alias delicias maiores tibi dare possem: quod donum benignius: quem alterum filium? Ecce remissa tibi à me sunt peccata omnia preterita & præsentia. An enim putas tam me futurum in te liberalem, vt darem tibi filiũ meum, si quid esset in te quod meos oculos offenderet? Ecce tibi arma aduersus omnes tentationes, quibus te tueri possis ab omni malo. Accipe igitur frequenter cum intima lætitia & alacritate animi: vt mihi

C 6 rem

86 DE FREQUENT.

rem gratam facias : cui deliciae sunt esse tecum. Hanc enim ob rem feci te capace me, ut me tibi semper dare possem : neque puto me ququam tibi dare, cum meipsum non do.

QVID ANIMA PIA
POSSIT DEO RESPON-
DERE?

BENEDICTVS sis, Domine mi, qui mihi & voluntatem & facultatem largitus es, tam saepe fruendi sanctissimo corpore, anima & diuinitate tua, in SS. Sacramento: quid tibi pro tanto beneficio restituam? Si mille haberem mundos, atque hos omnes tui amore relinquere: potero ne vel vnius communionis liberalitati sic respondere? Si mille haberem vitas, modo vero, quot vitae ab orbe condito fuerunt: hasque omnes pro te paratus essem amittere: possemne sic tuum beneficium aequare? Tu me Domine, vocasti ad tam sublimem & excellentem honorem, cum ego essem indigna: reliquisti autem tam multas, quae gratiores tibi erant quam ego. Tu fecisti, ut omnia essent apte comparata, ut possem saepe venire ad has sanctas nuptias. Aufer a me quae so impedimenta om-